



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW  
CEZARY BANASIŃSKI**

DOK-1-421-01/07/RK

Warszawa, dnia 8 marca 2007 r.

**DECYZJA Nr DOK - 29/07**

Na podstawie art. 19 ust. 2 w związku z art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego na wniosek Energetyki Południe S.A. z siedzibą w Katowicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **wydaje zgodę** na dokonanie koncentracji, polegającej na przejęciu przez Energetykę Południe S.A. z siedzibą w Katowicach kontroli nad:

1. ENION S.A. z siedzibą w Krakowie,
2. EnergiaPro Koncern Energetyczny S.A. z siedzibą we Wrocławiu,
3. Elektrownią „Stalowa Wola” S.A. z siedzibą w Stalowej Woli oraz
4. Południowym Koncernem Energetycznym S.A. z siedzibą w Katowicach.

**UZASADNIENIE**

W dniu 29 grudnia 2006 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło zgłoszenie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Energetykę Południe S.A. z siedzibą w Katowicach (zwanej dalej EP) kontroli nad:

1. ENION S.A. z siedzibą w Krakowie (zwanej dalej ENION),
2. EnergiaPro Koncern Energetyczny S.A. z siedzibą we Wrocławiu (zwanej dalej EnergiaPro),
3. Elektrownią „Stalowa Wola” S.A. z siedzibą w Stalowej Woli (zwanej dalej ESW) oraz
4. Południowym Koncernem Energetycznym S.A. z siedzibą w Katowicach (zwanej dalej PKE).

W związku z tym, iż spełnione zostały niezbędne przesłanki uzasadniające zgłoszenie koncentracji, bowiem:

- łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczył 50 mln euro, tj. kwotę określoną w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst

jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.), zwanej dalej także ustawą antymonopolową,

- przejęcie przez przedsiębiorcę kontroli nad innymi przedsiębiorcami jest jednym ze sposobów koncentracji, określonym w art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej,
- w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna okoliczność z katalogu przesłanek egzoneracyjnych, wymienionych w art. 13 ww. ustawy, powodująca odstąpienie od obowiązku zgłoszenia koncentracji,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również organem antymonopolowym, wszczął postępowanie w niniejszej sprawie, o czym powiadomił stronę pismem z dnia 15 stycznia 2007 r.

### **W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił, co następuje:**

#### **Przyczyny i opis transakcji:**

Niniejsza koncentracja stanowi realizację przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 28 marca 2006 r. „Programu dla elektroenergetyki”. Program ten przewiduje konsolidację przedsiębiorców z branży elektroenergetycznej należących do Skarbu Państwa w cztery grupy, poprzez utworzenie:

1. Polskiej Grupy Energetycznej (dalej PGE). PGE ma powstać na bazie holdingu BOT Górnictwo i Energetyka S.A., Zespołu Elektrowni Dolna Odra S.A., aktywów pozostałych po wydzieleniu z Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. Operatora Systemu Przesyłowego wraz z majątkiem oraz następujących spółek dystrybucyjnych: Zakładu Energetycznego Białostok S.A., Zakładu Energetycznego Łódź Teren S.A., Zakładu Energetycznego Warszawa - Teren S.A., Zamojskiej Korporacji Energetycznej S.A., Rzeszowskich Zakładów Energetycznych S.A., Lubelskimi Zakładami Energetycznymi S.A., Łódzkim Zakładem Energetycznym S.A. i Zakładami Energetycznym Okręgu Radomsko – Kieleckiego S.A. (Prezes Urzędu wydał zgodę na utworzenie tej grupy decyzją z dnia 22 grudnia 2006 r. Nr DOK - 163/06),
2. grupy bazującej na PKE, ENION, EnergiaPro oraz ESW,
3. grupy bazującej na ENEA S.A., Elektrowni Kozienice S.A. oraz Kopalni Węgla Kamiennego Bogdanka S.A.,
4. grupy bazującej na Koncernie Energetycznym ENERGA S.A. i Zespole Elektrowni Ostrołęka S.A. (Prezes Urzędu wydał zgodę na poszczególne etapy zmierzające do utworzenie tej grupy decyzją Nr DOK 140/06 z dnia 15 listopada 2006 r. oraz decyzją Nr DOK-19/07 z dnia 16 lutego 2007 r.)

Podstawowym celem procesów konsolidacyjnych w sektorze elektroenergetyki jest redukcja kosztów funkcjonowania tego sektora i zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego. Utworzenie silnych ekonomicznych przedsiębiorstw ma zapewnić:

- niezbędne inwestycje w zdolności wytwórcze, przesyłowe i dystrybucyjne w celu zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego oraz niezawodności dostaw energii elektrycznej,

- zrównoważony rozwój energetyczny przy wypełnieniu przyjętych zobowiązań w zakresie ochrony środowiska,
- zmniejszenie kosztów na skutek efektu skali i synergii.

Utworzenie grupy bazującej na ENION, EnergiaPro, ESW oraz PKE rozłożono na dwa etapy:

1. utworzenie przez Skarb Państwa, ENION, EnergiaPro i ESW spółki EP (decyzją Nr 126/06 z dnia 26 października 2006 roku Prezes Urzędu wyraził zgodę na utworzenie tej spółki),
2. wniesienie aportem przez Skarb Państwa do spółki EP kontrolnych pakietów akcji ENION, EnergiaPro, ESW oraz PKE. W wyniku tej koncentracji EP przejmie kontrolę nad ENION, EnergiaPro, ESW i PKE (koncentracja ta jest przedmiotem niniejszego postępowania).

### ***Uczestnicy koncentracji:***

**I. EP** jest spółką utworzoną przez Skarb Państwa, ENION, EnergiaPro i ESW, przy czym kontrolę nad nią sprawuje Skarb Państwa. Spółka ta została zarejestrowana w dniu 15 stycznia 2007 r. i nie rozpoczęła jeszcze prowadzenia faktycznej działalności.

**II. ENION** powstał w wyniku połączenia spółek dystrybucyjnych działających na terenie Polski południowej. Zakłady energetyczne tworzące ENION, a więc Beskidzka Energetyka S.A., Będziński ZE S.A., ZE Częstochowa S.A., ZE Kraków S.A. i ZE Tarnów S.A. to obecnie Oddziały ENIONU. Przedmiot działalności spółki obejmuje przede wszystkim obrót i dystrybucję energii elektrycznej. W skład grupy kapitałowej ENION wchodzi następujące podmioty:

1. Zespół Elektrowni Wodnych Rożnów Sp. z o.o. z siedzibą w Rożnowie - podstawowym przedmiotem działalności jest prowadzenie i eksploatacja elektrowni wodnych w Rożnowie, Czchowie, Dąbiu i Przewozie oraz sprzedaż usług eksploatacyjnych oraz remontów kapitałowych urządzeń prądotwórczych i obiektów budowlanych.
2. Zakład Obsługi Zaplecza Transportu Energetyki „EL-AUTO” Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie - przedmiotem działalności jest konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych oraz pomoc drogowa.
3. Ośrodek Szkoleniowo Wypoczynkowy „JAGA” Sp. z o.o. z siedzibą w Muszynie - przedmiotem działalności jest świadczenie usług turystycznych (noclegi, gastronomia).
4. Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo - Usługowe „EN-TECH” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie - przedmiotem działalności jest świadczenie usług w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji instrumentów i przyrządów pomiarowych, kontrolnych, badawczych, testujących, nawigacyjnych.
5. CECHTAR Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie - przedmiotem działalności spółki jest handel urządzeniami do pomiaru wielkości elektrycznych oraz usługi naprawy, konserwacji i legalizacji urządzeń do pomiaru wielkości elektrycznych

6. KOMFORT-ZET Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie - przedmiotem działalności jest świadczenie usług w zakresie ochrony obiektów, dozoru mienia, prowadzenia usług turystycznych, administrowania nieruchomościami.

7. Ośrodek Szkoleniowo Wypoczynkowy Rożnów Sp. z o.o. z siedzibą w Rożnowie - przedmiotem działalności jest świadczenie usług turystycznych (noclegi, gastronomia).

8. ENION POWER Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie – Spółka na etapie rejestracji

**III.** EnergiaPro została utworzona w oparciu o zakłady energetyczne z Dolnego Śląska i Opolszczyzny tj. Zakład Energetyczny Legnica S.A., Zakład Energetyczny Opole S.A., Zakład Energetyczny Wałbrzych S.A., Zakład Energetyczny Wrocław S.A. oraz Zakład Energetyczny Jelenia Góra S.A. Podmioty te zostały sprowadzone do roli Oddziałów w Jeleniej Górze, Legnicy, Opolu, Wałbrzychu i we Wrocławiu. Przedmiot działalności spółki obejmuje przede wszystkim obrót i dystrybucję energii elektrycznej. W skład grupy kapitałowej EnergiaPro wchodzi następujące podmioty:

1. Jeleniogórskie Elektrownie Wodne Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze - przedmiotem działalności jest wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej.
2. Energetyka Ciepła w Kamiennej Górze Sp. z o.o. z siedzibą w Kamiennej Górze – przedmiotem działalności jest produkcja i dystrybucja ciepła (pary wodnej i gorącej wody), wytwarzanie energii elektrycznej; wykonywanie robót ogólnobudowlanych w zakresie rozdzielczych obiektów liniowych; wykonywanie instalacji ciepłych.
3. Jeleniogórska Energetyka Wysokich i Najwyższych Napięć Sp. z o.o. z siedzibą w Lubaniu - przedmiotem działalności jest budownictwo ogólne i inżynieria lądowa,
4. Zakład Usługowo Produkcyjny „EnergiaPro-Pomiary” Sp. z o.o. z siedzibą w Świdnicy- prowadzi działalność usługową obejmującą konserwację, naprawę, wzorcowanie, legalizację, badania i ekspertyzy liczników energii elektrycznej i zegarów sterujących nowych oraz używanych; działalność produkcyjną obejmującą wykonywanie wkładu łożyska dolnego i przewodnicy wirnika; działalność handlową obejmującą zakupy i sprzedaż liczników energii elektrycznej, zegarów sterujących, części zamiennych i materiałów pomocniczych do w/w aparatury.
5. Przedsiębiorstwo Usług Elektroenergetycznych Wrocław S.A. z siedzibą we Wrocławiu - przedmiotem działalności jest świadczenie usług w zakresie instalowania i napraw elektrycznej aparatury rozdzielczej i sterowniczej oraz wykonywanie usług utrzymywania terenów zielonych i dróg wewnętrznych na terenie stacji elektroenergetycznych.

**IV.** ESW prowadzi działalność przede wszystkim w zakresie produkcji i sprzedaży energii elektrycznej poprzez należącą do niej elektrownię w Stalowej Woli. Ponadto ESW wytwarza i sprzedaje również energię ciepłą poprzez ww. elektrownię. Spółki zależne od ESW to:

1. BUDO-TRANS Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli - przedmiotem działalności jest świadczenie usług budowlano – montażowych i transportowych.

2. EL-PRO-REM Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli - podstawowym przedmiotem działalności jest wykonawstwo instalacji elektrycznych, linii kablowych i napowietrznych, budowa rozdzielni energetycznych niskiego napięcia, remonty urządzeń elektroenergetycznych.

3. REM-WAR Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli- przedmiotem działalności spółki jest wykonawstwo usług remontowych, modernizacyjnych, demontażowych, montażowych i inwestycyjnych na urządzeniach energetycznych, konserwacja, remonty i bieżące utrzymanie pompowni n/Sanem, konserwacja i bieżące utrzymanie skarp brzegowych kanału zrzutowego wody z ESW S.A., produkcja konstrukcji stalowych.

**V. PKE** powstał na bazie pięciu elektrowni zlokalizowanych na południu Polski tj. „Jaworzno III” S.A., „Łaziska” S.A. „Łagisza” S.A., „Siersza” S.A. oraz „Halemba” S.A. Przedmiot działalności tej spółki obejmuje przede wszystkim produkcję i sprzedaż energii elektrycznej oraz ciepłej. Do grupy kapitałowej PKE należą następujące podmioty:

1. Ecocarbon Sp. z o.o. z siedzibą w Łaziskach Górnych - spółka nie prowadzi działalności.

2. Kopalnia Wapienia Czatkowice Sp. z o.o. z siedzibą w Czatkowicach - podstawowym przedmiotem działalności spółki jest: wydobywanie, kruszenie i rozdrabnianie skał wapiennych; wydobywanie kamienia dla potrzeb energetyki, budownictwa, a także wynajem nieruchomości na własny rachunek, wynajem sprzętu budowlanego wraz z obsługą.

3. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „Elektro” Sp. z o.o. z siedzibą w Łaziskach Górnych - podstawowym przedmiotem działalności spółki jest produkcja generatorów pary oraz działalność w zakresie architektury, inżynierii i doradztwo techniczne.

4. Południowy Koncern Węglowy SA z siedzibą w Jaworznie - podstawowym przedmiotem działalności spółki jest górnictwo i wzbogacanie węgla kamiennego.

5. Przedsiębiorstwo Usług Remontowych Energetyki Jaworzno III Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie - przedmiotem działalności spółki są usługi na rzecz energetyki zawodowej.

6. Polska Energia-Pierwsza Kompania Handlowa Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach - przedmiotem działalności spółki jest obrót energią elektryczną.

7. Spółka Ciepłowniczo-Energetyczna Jaworzno III Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie - przedmiotem działalności spółki jest wytwarzanie i dystrybucja ciepła.

8. Przedsiębiorstwo Usług Medycznych Proelmed Sp. z o.o. z siedzibą w Łaziskach Górnych - przedmiotem działalność spółki jest praktyka lekarska, praktyka stomatologiczna, działalność paramedyczna, działalność pielęgniarstwa i położniczych, pozostała działalność związana z ochroną zdrowia ludzkiego, sprzedaż detaliczna i hurtowa wyrobów farmaceutycznych.

9. Przedsiębiorstwo Świadczeń Zdrowotnych i Promocji Zdrowia Elvita – Jaworzno III Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie. Podstawowym przedmiotem działalności spółki jest świadczenie usług medycznych związanych z ochroną zdrowia ludzkiego i poprawą kondycji fizycznej.

10. Centrum Szkoleniowo – Konferencyjne „NOT” Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie - przedmiotem działalności spółki są usługi gastronomiczne, wynajem sal konferencyjnych.

11. Ekopec Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie - przedmiotem działalności spółki jest wytwarzanie i dystrybucja ciepła.

### ***Charakterystyka sektora elektroenergetycznego w Polsce***

I. Sektor wytwarzania - obejmujący elektrownie systemowe oraz kilkanaście dużych elektrociepłowni. Największe podmioty funkcjonujące na tym rynku to:

1. BOT Górnictwo i Energetyka S.A.,
2. Południowy Koncern Energetyczny S.A.,
3. Elektrownia Kozienice S.A.,
4. Elektrownia Połaniec S.A. (Grupa Electrabel),
5. Elektrownia Rybnik S.A. (Grupa EDF),
6. Elektrownia Skawina S.A. (Grupa CEZ),
7. Elektrownia Stalowa-Wola S.A.,
8. Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A.

Ponadto na rynku wytwarzania energii elektrycznej w Polsce działa szereg mniejszych podmiotów w szczególności są to elektrociepłownie oraz tzw. odnawialne źródła energii (np. elektrownie wodne, wiatrowe), przy czym energię elektryczną ze źródeł odnawialnych generują również źródła konwencjonalne, wykorzystując do tego np. biomasę.

II. Sektor przesyłu – poprzednio reprezentowany przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. Obecnie, w związku z wymogami nałożonymi przez tzw. dyrektywę energetyczną, funkcję krajowego operatora systemu przesyłowego pełni PSE-Operator S.A., spółka zależna od PSE. Spółka ta przesyła energię elektryczną sieciami najwyższych napięć tj. 220 kV i 400 kV i zarządza rynkiem bilansującym.

III. Sektor dystrybucji – do niedawna sektor ten skupiał 33 regionalne spółki dystrybucyjne. Obecnie, w wyniku konsolidacji tego sektora istnieją następujące podmioty prowadzące działalność w zakresie dystrybucji:

- 1) ENEA S.A.,
- 2) EnergiaPro Koncern Energetyczny S.A.,
- 3) Enion S.A.,
- 4) Górnośląski Zakład Elektroenergetyczny S.A. (Vattenfall),
- 5) Koncern Energetyczny ENERGA S.A.,
- 6) Spółki mające wejść w skład Wschodniej Grupy Energetycznej S.A. (Zakład Energetyczny Białystok S.A., Zakład Energetyczny Warszawa - Teren S.A., Zamojska Korporacja Energetyczna S.A., Lubelskie Zakłady Energetyczne S.A. i Zakłady Energetyczne Okręgu Radomsko – Kieleckiego S.A.)
- 7) Łódzki Zakład Energetyczny S.A.,

- 8) Rzeszowski Zakład Energetyczny S.A.,
- 9) STOEN S.A. (RWE),
- 10) Zakład Energetyczny Łódź Teren S.A.

Spółki dystrybucyjne są operatorami sieci 110 kV oraz średniego i niskiego napięcia. Spółki te kupują energię elektryczną od PSE oraz wytwórców, a następnie przesyłają oraz dostarczają ją odbiorcom końcowym (m.in. gospodarstwom domowym, zakładom przemysłowym itp.).

Rynek energii elektrycznej w Polsce jest regulowany. Rolę regulatora pełni powołany ustawą *Prawo energetyczne* Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. W szczególności organ ten zatwierdza taryfy stosowane przez przedsiębiorstwa energetyczne, wydaje koncesje na obrót energią oraz rozstrzyga spory dotyczące m.in. odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci oraz umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Ponadto, na rynku energii elektrycznej funkcjonują także inne podmioty, w tym:

1. podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną,
2. odbiorcy, którzy nabyli prawo do korzystania z usług przesyłowych, tzn. odbiorcy posiadający prawo wyboru dostawcy energii elektrycznej (określani, jako odbiorcy uprawnieni do korzystania z zasady TPA<sup>1</sup>). W chwili obecnej uprawnionymi do wyboru dostawcy są w zasadzie wszyscy odbiorcy, bez względu na wielkość zakupionej energii, za wyjątkiem gospodarstw domowych, które uzyskują taki status z dniem 1 lipca 2007. Wyodrębniono zatem możliwość zakupu towaru jakim jest energia elektryczna od usługi jej przesłania. Ciągłe istnieją jednak bariery, utrudniające swobodny wybór dostawcy. Świadczy o tym chociażby nikłe zainteresowanie odbiorców zmianą dostawcy - ilość energii elektrycznej dostarczanej w ramach TPA wyniosła około 7 % dostaw do odbiorców końcowych zrealizowanych w 2005 r.<sup>2</sup> Bariery te można zidentyfikować w sposób następujący:

- istnienie kontraktów długoterminowych, powodujących, iż na rynku jest stosunkowo niewiele „wolnej” energii elektrycznej,
- możliwość stosowania subsydiowania skrośnego przez spółki dystrybucyjne pomiędzy obrotem a przesyłem energii,
- brak jednolitej procedury zmiany sprzedawcy, przedłużanie i stosowanie przez spółki dystrybucyjne niejasnych zasad dla zmiany sprzedawcy,
- niekorzystne zasady bilansowania,
- wymagania dotyczące układów pomiarowo – rozliczeniowych,
- stosunkowo mała świadomość odbiorców w zakresie możliwości wyboru dostawcy energii elektrycznej.

Z ww. powodów zmiana dostawcy, zwłaszcza w przypadku odbiorców o średnim i małym zużyciu energii elektrycznej jest mało opłacalna. W 2005 roku, podobnie jak w

---

<sup>1</sup> Zasada TPA – z angielskiego Third Party Acces – tzw. zasada dostępu stron trzecich do sieci, umożliwiająca odbiorcom przedsiębiorstw sieciowych wybór dostawcy, w tym m.in. dostawcy energii elektrycznej.

<sup>2</sup> Źródło: Biuletyn URE nr 6/2006

latach poprzednich wśród odbiorców, którzy dokonali wyboru sprzedawcy, byli wyłącznie odbiorcy o dużym i bardzo dużym zużyciu.<sup>3</sup>

Hurtowy obrót energią elektryczną w Polsce odbywa się na następujących segmentach:

11) regulowanym - obejmującym sprzedaż przez PSE spółkom dystrybucyjnym znacznej części energii (tzw. Minimalnych Ilości Energii), pochodzącej z Kontraktów Długoterminowych. Cena sprzedaży tej energii oraz jej ilość, zatwierdzane są przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

12) konkurencyjnym - obejmującym handel energią elektryczną kupowaną w ramach kontraktów bilateralnych, zawieranych pomiędzy wytwórcami energii, a firmami prowadzącymi obrót energią oraz odbiorcami energii. Rynek ten obejmuje również energię nabywaną na Giełdzie Energii. Ceny sprzedaży tej energii nie są regulowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

13) bilansującym – miejscu, gdzie dochodzi do zrównoważenia podaży i popytu energii elektrycznej. Rynkiem tym zarządza Operator Systemu Przesyłowego (PSE Operator S.A.).

Istotnym problemem z punktu widzenia rozwoju konkurencji jaki występuje na rynku energii elektrycznej w Polsce są kontrakty długoterminowe. W latach 1993-1998 przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną poniosły duże nakłady na przeprowadzenie inwestycji proekologicznych, realizowanych w związku z koniecznością dostosowywania krajowych standardów ochrony środowiska do standardów Unii Europejskiej. Inwestycje te wymagały zaangażowania stosunkowo dużych kapitałów. Przy niewystarczających środkach własnych elektrowni, niezbędne było poszukiwanie finansowania zewnętrznego, którego udzieliły banki. Dla zmniejszenia ryzyka finansowego banków, stworzona została instytucja Kontraktów Długoterminowych (KDT). Zgodnie z jej ideą, PSE pełniące wówczas funkcję jedynej nabywcy energii elektrycznej w Polsce, zostały zobowiązane do odbioru określonego w tych umowach wolumenu energii po z góry ustalonych cenach. W ten sposób zagwarantowano wytwórcom, w całym okresie kredytowania, osiągnięcie przychodów pozwalających pokryć koszty funkcjonowania przedsiębiorstw i spłaty zobowiązań wynikających z zaciągniętych kredytów. Doprowadziło to jednak również do tego, iż w posiadaniu PSE, znajduje się znaczna część produkowanej w Polsce energii elektrycznej. W związku z tym, podaż energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym (giełda energii, kontrakty bilateralne) jest stosunkowo niska. Dodatkowo cena energii elektrycznej pochodząca z KDT, w związku z kosztami poniesionymi przez wytwórców na inwestycje, jest wyższa. Obecnie przygotowany jest przez Ministerstwo Gospodarki projekt ustawy zmierzający do rozwiązania kontraktów długoterminowych.

---

<sup>3</sup> Źródło: Biuletyn URE nr 6/2006



### ***Rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ:***

W myśl art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. A zatem rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (*rynek produktowy*) i terytorium (*rynek geograficzny*).

Mając na uwadze powyższą definicję oraz kryteria wyznaczania rynków właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2002 r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców (Dz. U. Nr 37, poz. 334.), organ antymonopolowy uznał, iż:

#### ***A) Brak jest rynków na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.***

Uzasadniając powyższe należy wskazać, iż uczestnicy koncentracji prowadzą przede wszystkim działalność w sektorze elektroenergetycznym. Rynkami na których pokrywa się ich działalność w tym sektorze są:

1. Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej,
2. Krajowy rynek obrotu hurtowego energią elektryczną,
3. Krajowy rynek usług systemowych,
4. Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

Ad1 ) W aspekcie geograficznym rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej obejmuje terytorium Polski. Nie ma bowiem przeszkód, aby energia elektryczna wytwarzana w jednym regionie kraju była kupowana przez odbiorcę z innego regionu (większość mocy w zakresie energii elektrycznej zainstalowanych jest na południu Polski, energia z tego regionu sprzedawana jest natomiast w całej Polsce). Z drugiej strony istnieją bariery co najmniej natury technicznej (zbyt mała przepustowość sieci transgranicznych) aby można było uznać, iż rynek ten jest szerszy niż krajowy. Działalność w zakresie wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej prowadzą wszyscy uczestnicy koncentracji tj. PKE, ESW, ENION i EnergiaPro (wraz ze spółką zależną), przy czym jedynym liczącym się producentem energii elektrycznej jest PKE którego udział w tym rynku wynosi około 16 %. Udziały pozostałych uczestników niniejszej koncentracji tj. ESW, EnergiaPro oraz ENION wynoszą odpowiednio około 0,7 %, 0,2 % i 0,1 %. Łączny udział uczestników koncentracji na krajowym rynku wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej wynosi zatem około 17 %. A zatem nie przekracza progu 20 %.

Ad 2) Rynek obrotu hurtowego energią elektryczną stanowi następny szczebel obrotu w stosunku do wytwarzania energii elektrycznej. Przez energię elektryczną będącą w

obrocie hurtowym należy rozumieć, całkowitą sprzedaż energii elektrycznej wyprodukowaną przez wytwórców, pomniejszoną o wielkość sprzedaży dokonywanej przez wytwórców bezpośrednio do odbiorców końcowych. W aspekcie geograficznym, analogicznie jak w wytwarzaniu należy uznać, iż rynek obrotu hurtowego obejmuje obszar Polski. Z jednej strony nie ma bowiem przeszkód, aby energia elektryczna wytwarzana w jednym regionie kraju była kupowana przez odbiorcę z innego regionu (większość mocy w zakresie energii elektrycznej zainstalowanych jest na południu Polski, energia pochodząca stąd sprzedawana jest natomiast w całej Polsce). Z drugiej strony istnieją bariery co najmniej natury technicznej (zbyt mała przepustowość sieci transgranicznych) aby można było uznać, iż rynek ten jest szerszy niż krajowy. Spośród uczestników niniejszej koncentracji działalność na tym rynku prowadzą PKE (w tym spółka zależna Polska Energia Pierwsza Kompania Handlowa Sp. z o.o.), ESW, EnergiaPro (w tym spółka zależna Jeleniogórskie Elektrownie Wodne Sp. z o.o.) oraz ENION. Łączny udział uczestników koncentracji na tak określonym rynku wyniósł około 16,9 % w 2004 r. i około 16,6 % w 2005 r., przy czym analogicznie jak na krajowym rynku wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej największym udziałem rynkowym dysponował PKE na poziomie około 15,2 %. A zatem łączny udział uczestników koncentracji na tym rynku również nie przekracza progu 20 %.

Ad 3) Usługi systemowe są usługami świadczonymi przedsiębiorstwom sieciowym przez wytwórców energii elektrycznej, niezbędnymi do prawidłowego funkcjonowania systemu przesyłowego lub rozdzielczego, zapewniającymi zachowanie określonych wartości parametrów niezawodnościowych i jakościowych dostaw energii elektrycznej. Są to działania polegające na zapewnieniu bezpieczeństwa pracy systemu energetycznego, szybkie reagowanie na zmiany zapotrzebowania na moc i energię. Do usług systemowych zalicza się także regulację mocy czynnej i biernej przy pomocy urządzeń zainstalowanych u użytkowników systemu. Analogicznie jak w przypadku wytwarzania energii elektrycznej rynek usług systemowych w aspekcie geograficznym ma wymiar krajowy. Usługi systemowe świadczone są bowiem przez wytwórców przyłączonych do sieci krajowego systemu energetycznego na rzecz krajowego systemu energetycznego. Wyłącznym nabywcą usług systemowych sprzedawanych przez wytwórców w Polsce jest PSE – Operator S.A., który pełni funkcję Operatora Systemu Przesyłowego. PSE-Operator S.A. wybiera kontrahentów na zakupywane usługi w trybie organizowanych przetargów, na których jednym z istotnych kryteriów wyboru oferenta jest jakość oraz niezawodność dostarczanych usług. Spośród uczestników niniejszej koncentracji usługi systemowe świadczy wyłącznie PKE oraz ESW. Łączny udział uczestników koncentracji na tak określonym rynku wyniósł około 18,9 % w 2004 r. i 15 % w 2005 r. (udział PKE wyniósł odpowiednio w tym okresie 16,5 % i 14 %, natomiast udział ESW kształtował się na poziomie 2,4 % i 1 %). A zatem łączny udział uczestników koncentracji na tym rynku również nie przekracza progu 20 %.

Ad 4) Zgodnie z definicją zamieszczoną w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 roku *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2006 r., nr 89, poz. 625 z póź. zm.), odnawialne źródło energii to źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, geotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku

rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych. Rynek wytwarzania energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych różni się na tyle od rynku wytwarzania energii ze źródeł konwencjonalnych, iż rynki te należy traktować jako dwa odrębne rynki właściwe (energia ze źródeł odnawialnych objęta jest obowiązkiem zakupu, wyższa jest jej cena). W aspekcie geograficznym rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych obejmuje terytorium Polski. Analogicznie jak w przypadku energii pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych, nie ma bowiem przeszkód, aby energia elektryczna wytwarzana w jednym regionie kraju była kupowana przez odbiorcę z innego regionu. Z drugiej strony istnieją bariery co najmniej natury technicznej (zbyt mała przepustowość sieci transgranicznych) oraz odrębne krajowe regulacje, aby można było uznać, iż rynek ten jest szerszy niż krajowy. Spośród uczestników niniejszej koncentracji działalność na tym rynku prowadzą PKE, ESW oraz Jeleniogórskie Elektrownie Wodne Sp. z o.o. (spółka zależna od EnergiaPro). Łączny udział uczestników koncentracji na tak określonym rynku wynosi około 4,9 % (Udział PKE wynosi około 1,7 %, udział ESW wynosi 0,5 % natomiast udział Jeleniogórskich Elektrowni Wodnych Sp. z o.o. kształtuje się na poziomie około 2,7 %). A zatem również nie przekracza 20 % progu. W tym miejscu należy wskazać, iż decyzją z dnia 16 grudnia 2004 r. Nr DOK-136/04 Prezes Urzędu wydał zgodę na przejęcie przez ENION kontroli nad Zespołem Elektrowni Wodnych Niedzica S.A. z siedzibą w Niedzicy – podmiotu prowadzącego działalność w zakresie wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, a postanowieniem z dnia 13 lutego 2007 r. przedłużył termin w jakim może zostać dokonana ta koncentracja. Nawet jednak biorąc pod uwagę udział Zespołu Elektrowni Wodnych Niedzica S.A. na tak określonym rynku wynoszący około 2,6 %, łączny udział uczestników koncentracji wyniesie około 7,5 % a zatem nie przekroczy progu 20 %.

Ponadto działalność uczestników pokrywa się na:

- krajowym rynku produkcji i sprzedaży oraz usług naprawy, konserwacji i legalizacji urządzeń do pomiaru wielkości elektrycznych. Działalność tą realizuje CECHTAR Sp. z o.o. (spółka zależna ENION S.A.), PPHU „En-Tech” Sp. z o.o. (również spółka zależna ENION S.A.) oraz Zakład Usługowo-Produkcyjny „EnergiaPro-Pomiary” Sp. z o.o. (spółka zależna EnergiaPro S.A.),
  - krajowym rynku produkcji konstrukcji metalowych. Działalność ta realizowana jest przez REM-WAR Sp. z o.o. (spółka zależna od ESW) oraz Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe ELEKTRO Sp. z o.o. (spółka zależna od PKE),
- Strony nie dysponują precyzyjnymi danymi dotyczącymi udziałów uczestników koncentracji w tych rynkach. Zdaniem uczestników koncentracji, w każdym z ww. rynków udział ten nie przekracza jednak progu 20 %.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż ww. rynki na których działalność uczestników koncentracji pokrywa się, nie mogą zostać uznane za rynki na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

**B) Przedmiotowa koncentracja wywiera wpływ na następujące rynki właściwe w układzie wertykalnym:**

1. Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej,
2. Krajowy rynek obrotu hurtowego energią elektryczną,
3. Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych,
4. Lokalne rynki dystrybucji energii elektrycznej,
5. Lokalne rynki sprzedaży detalicznej energii elektrycznej.

Zdaniem organu antymonopolowego wszystkie ww. rynki są powiązane ze sobą wertykalnie. Powiązania te można zobrazować w sposób następujący. Wytworzona przez wytwórców energia elektryczna jest nabywana przez przedsiębiorstwa obrotu, spółki dystrybucyjne lub bezpośrednio odbiorców przyłączonych do sieci przesyłowych, transportowana siecią przesyłową, a następnie siecią dystrybucyjną do odbiorców którzy zakupili ją od spółek dystrybucyjnych lub przedsiębiorstw obrotu. Ponadto *Prawo energetyczne* nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym, przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia, będących w istocie potwierdzeniem zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Uczestnicy niniejszej koncentracji działają zarówno na rynku wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej, rynku obrotu hurtowego energią elektryczną, rynku wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych, rynku dystrybucji energii elektrycznej oraz rynku sprzedaży detalicznej energii elektrycznej.

Ad 1) Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej został przedstawiony przy opisie rynków właściwych na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

Ad 2) Krajowy rynek obrotu hurtowego energii elektrycznej został przedstawiony przy opisie rynków właściwych na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

Ad 3) Krajowy rynek wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych został przedstawiony przy opisie rynków właściwych na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

Ad 4) Dystrybucja energii elektrycznej polega na jej przesyłaniu i dostawie do odbiorców końcowych i jest ściśle związana z istniejącymi sieciami energetycznymi (dystrybucyjnymi). Tymi bowiem sieciami energia elektryczna jest dystrybuowana. Za rynki właściwe w aspekcie terytorialnym należy uznać w tym przypadku rynki lokalne, na których działają poszczególne zakłady energetyczne. Są to odrębne obszary kraju objęte siecią poszczególnych spółek dystrybucyjnych. Należy uznać, iż

każda ze spółek dystrybucyjnych dysponuje na obszarze swojego działania udziałem w dystrybucji rzędu 100 %. W przypadku ENION rynek w aspekcie geograficznym obejmuje przede wszystkim obszar województwa małopolskiego i śląskiego, a ponadto podkarpackiego, łódzkiego, opolskiego i świętokrzyskiego. Natomiast w przypadku EnergiaPro rynek w aspekcie geograficznym obejmuje przede wszystkim obszar województw dolnośląskiego i opolskiego.

Ad 5) Za rynki właściwe w aspekcie terytorialnym dla sprzedaży detalicznej energii elektrycznej należy przyjąć rynki lokalne, na których działają poszczególne zakłady energetyczne. W przypadku odbiorców nieuprawnionych do TPA nie ma bowiem w ogóle możliwości zakupu energii elektrycznej od podmiotu innego, niż zakład energetyczny do którego podłączony jest odbiorca. W przypadku odbiorców uprawnionych do TPA taka możliwość formalnie istnieje. Zarazem istnieje jednak szereg barier w korzystaniu z usług przesyłowych, które powodują, iż liczba podmiotów które dotychczas zdecydowały się skorzystać z takiej zmiany jest niewielka. Należy zatem uznać, iż na poszczególne rynki sprzedaży detalicznej, analogicznie jak w przypadku dystrybucji, składają się odrębne regiony kraju objęte siecią poszczególnych spółek dystrybucyjnych, w których spółki te dysponują praktycznie 100 % udziałem. W przypadku ENION rynek w aspekcie geograficznym obejmuje przede wszystkim obszar województwa małopolskiego i śląskiego, a ponadto podkarpackiego, łódzkiego, opolskiego i świętokrzyskiego. Natomiast w przypadku EnergiaPro rynek w aspekcie geograficznym obejmuje przede wszystkim obszar województw dolnośląskiego i opolskiego.

Ponadto w przedmiotowej sprawie występują powiązania o charakterze wertykalnym na rynku wydobywania i sprzedaży węgla kamiennego. Działalność w tym zakresie prowadzi Południowy Koncern Węglowy S.A. (spółka zależna PKE). Węgiel kamienny może zostać wykorzystywany z kolei przez uczestników koncentracji do produkcji energii elektrycznej (w szczególności przez PKE oraz ESW) oraz produkcji ciepła. Udział uczestników koncentracji w krajowej sprzedaży węgla kamiennego wynosi około 8 %, natomiast udział uczestników koncentracji w zakupach węgla kamiennego na terytorium kraju wynosi około 14% (w przypadku rozszerzenia rynku właściwego w aspekcie geograficznym - biorąc pod uwagę fakt, iż uczestnicy koncentracji nie prowadzą tej działalności poza terytorium Polski - udział ten by się zmniejszył<sup>4</sup>). Rynków tych nie można zatem uznać za rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie wertykalnym.

**C) W przedmiotowej sprawie rynkami właściwymi, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie konglomeratowym, są następujące rynki:**

1. Rynek sprzedaży energii cieplnej na terenie Stalowej Woli i Niska - udział ESW wynosi na tym rynku 100 %

---

<sup>4</sup> W decyzji Prezesa UOKiK z dnia 31 października 2006 r. Nr RKT - 79/06 rynek sprzedaży węgla kamiennego określony został jako co najmniej europejski

2. Rynek sprzedaży ciepła na terenie Kamiennej Góry - udział Energetyki Ciepłej w Kamiennej Górze Sp. z o.o. (grupa kapitałowa EnergiaPro S.A.) na tym rynku wynosi 100 %,
3. Rynek dystrybucji ciepła na terenie Kamiennej Góry - udział Energetyki Ciepłej w Kamiennej Górze Sp. z o.o. (grupa kapitałowa EnergiaPro S.A.) na tym rynku wynosi 100 %,
4. Rynek dystrybucji ciepła na terenie Jaworzna - Udział Spółki Ciepłowniczo-Energetycznej Jaworzno III Sp. z o.o. (grupa kapitałowa PKE) na tym rynku wynosi około 98 %.

Biorąc pod uwagę specyfikę rynków sprzedaży i dystrybucji ciepła (w szczególności ich lokalny charakter) należy stwierdzić, iż silna pozycja uczestników koncentracji na tych rynkach nie przełoży się na pozycję uczestników koncentracji na inne rynki na które koncentracja wywiera wpływ.

### ***Ocena skutków planowanej transakcji.***

Przepis art. 17 ustawy antymonopolowej stanowi, iż Prezes Urzędu wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku, której nie dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej. W ocenie organu antymonopolowego w wyniku przedmiotowej koncentracji dojdzie jednak do istotnego ograniczenia konkurencji w poszczególnych rynkach sektora elektroenergetycznego w Polsce, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie wertykalnym (krajowego rynku wytwarzania i wprowadzania do obrotu energii elektrycznej, krajowego rynku obrotu hurtowego energią elektryczną, lokalnych rynków sprzedaży detalicznej energii elektrycznej i dystrybucji energii elektrycznej). Uzasadniając powyższe należy wskazać co następuje.

Niezbędnym warunkiem funkcjonowania każdego rynku jest możliwość swobodnego przepływu towaru. Zasada ta odnosi się również w pełni do rynku energii elektrycznej i jej przepływu pomiędzy wytwórcami i odbiorcami. Oprócz samej energii, towarem na rynku energii jest również usługa jej przesłania od wytwórcy do odbiorcy. W przypadku elektroenergetyki warunek funkcjonowania rynku jest spełniony w sytuacji, w której każdy uczestnik rynku może korzystać na równych prawach z sieci elektroenergetycznej. Swobodny dostęp wszystkich uczestników rynku energii do sieci elektroenergetycznej określa zasada dostępu stron trzecich do sieci (TPA). Zasada dostępu stron trzecich do sieci elektroenergetycznej polega na umożliwieniu każdemu odbiorcy końcowemu na rynku energii swobodnego wyboru dostawcy energii (wytwórcy lub pośrednika w handlu energią), który zaoferuje mu najkorzystniejszą cenę oraz warunki dostawy. Operator sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej zobowiązany jest do wykonania usługi przesłania energii między dostawcą i odbiorcą energii, jeżeli pozwalają na to warunki techniczne i ekonomiczne. Zasada ta oznacza zatem możliwość korzystania z sieci zakładu energetycznego bez obowiązku kupowania od tego zakładu energii elektrycznej. W praktyce zasada TPA polega zatem na możliwości kupowania energii elektrycznej u dowolnego wytwórcy lub innego podmiotu, zajmującego się handlem energią.

Od 1 lipca 2004 r. teoretyczną możliwość swobodnego wyboru dostawcy energii uzyskali odbiorcy prowadzący działalność gospodarczą (nie będący gospodarstwami domowymi). Od 1 lipca 2007 r. możliwość swobodnego wyboru dostawcy uzyskają gospodarstwa domowe. Terminy te wynikają zarówno z tzw. dyrektywy energetycznej EC/54/2003 jak i ustawy *Prawo energetyczne*.

W Polsce jednak tylko nieliczni odbiorcy zdecydowali się na zmianę dostawcy energii elektrycznej. Większość odbiorców nadal pozostaje tzw. "odbiorcami taryfowymi" czyli kupuje energię elektryczną w spółkach dystrybucyjnych, do sieci których są przyłączeni. Wynika to ze wskazanych wcześniej barier w stosowaniu zasady TPA

W efekcie powiązania pionowe pomiędzy wytwórcami energii elektrycznej, przedsiębiorcami prowadzącymi działalność w zakresie obrotu hurtowego, a spółkami dystrybucyjnymi niosą zagrożenia w stosunku zarówno do:

- producentów energii elektrycznej nie objętych konsolidacją pionową (wytwórcy ci mogą mieć problemy z dostępem do odbiorców przyłączonych do sieci rozdzielczej spółek dystrybucyjnych objętych konsolidacją pionową, a zatem ograniczony dostęp do rynku). Część producentów energii elektrycznej została sprzedana na rzecz zagranicznych inwestorów np. Elektrownia Rybnik S.A. (EdF), Elektrownia Połaniec S.A. (Electrabel),
- spółek dystrybucyjnych nieobjętych konsolidacją pionową (dystrybutorzy ci mogą mieć problemy z zakupem energii elektrycznej lub zakupem na niedyskryminujących zasadach). Dwie spółki dystrybucyjne zostały sprzedane na rzecz zagranicznych inwestorów tj. STOEN S.A. (RWE) i GZE S.A. (Vattenfall).
- przedsiębiorców działających na rynku obrotu. Skonsolidowane grupy będą starały się wyeliminować tych pośredników w handlu energią,
- odbiorców energii elektrycznej przyłączonych do sieci rozdzielczej spółek dystrybucyjnych objętych konsolidacją pionową (odbiorcom tym narzucony będzie zakup energii od wytwórcy z grupy kapitałowej spółki dystrybucyjnej).

W tym miejscu należy wyjaśnić, iż EP będzie drugą co do wielkości – po PGE - grupą na rynku elektroenergetycznym w Polsce. Wytwórcy energii elektrycznej mający wejść w skład EP dysponują udziałem w tym rynku na poziomie około 17 %. Udział energii sprzedanej przez spółki dystrybucyjne mające wejść w skład EP tj. Enion oraz EnergiaPro w stosunku do energii elektrycznej sprzedanej w Polsce wynosi natomiast około 20 %. Z zestawienia tego wynika, iż praktycznie całość energii elektrycznej sprzedawanej przez EP może pochodzić od jej własnych wytwórców. EP jedynie w niewielkim stopniu może być zatem zainteresowana zakupem energii elektrycznej od innych wytwórców (spoza swojej grupy). EP nie będzie również zainteresowana sprzedażą produkowanej przez siebie energii elektrycznej do innych spółek dystrybucyjnych i przedsiębiorstw obrotu.

Wskazać również należy, iż pogląd dotyczący zagrożeń wynikających z konsolidacji pionowych w energetyce jest zgodny z dotychczas prezentowanym stanowiskiem organu antymonopolowego w sprawach związanych z sektorem

energetycznym. Np. w decyzji z dnia 22 grudnia 2006 r. Nr DOK - 163/06, dotyczącej utworzenia PGE, Prezes Urzędu również uznał, iż konsolidacje pionowe niosą za sobą ww. zagrożenia. Podobne stanowisko organ antymonopolowy zajmował również w przypadku koncentracji w sektorach gdzie prowadzenie działalności ściśle zależy od dostępu do infrastruktury<sup>5</sup>.

Należy również podkreślić, iż Komisja Europejska w swoim raporcie z badania rynku energii elektrycznej i gazu wskazuje na powiązania wertykalne jako istotną barierę w dalszej liberalizacji tych rynków. Szczególnie niewystarczający rozdział sieci i dostaw energii elektrycznej jest widziany jako znacząca bariera wejścia. Niezależni przedsiębiorcy skarżą się na dyskryminacyjne traktowanie przez skonsolidowane podmioty. Zdaniem Komisji powiązania pionowe pomiędzy wytwarzaniem i sprzedażą detaliczną energii elektrycznej w obrębie tej samej grupy redukcją również konieczność handlu na rynku hurtowym i prowadzą w efekcie do małej płynności na tym rynku. Zintegrowane koncerny nie są również zainteresowane wejściem na rynek nowych uczestników.

Konkludując należy także wskazać, iż jakkolwiek na chwilę obecną przedmiotowa koncentracja przyczyni się do istotnego ograniczenia konkurencji na ww. rynkach to jednak ograniczenia wynikające z powiązań wertykalnych, mogą zostać w przyszłości przynajmniej częściowo zniwelowane w wyniku zmian w prawie mających na celu usunięcie barier w stosowaniu zasady TPA (powinno przyczynić się do tego w szczególności prawne wydzielenie operatorów systemów dystrybucyjnych, co ma nastąpić do 1 lipca 2007 r.). Od tego z kolei uzależniona jest bowiem możliwość zakupu energii elektrycznej przez jej odbiorców od dowolnego dostawcy. Nawet usunięcie jednak tych barier nie eliminuje ryzyka, iż podmioty wchodzące w skład grup kapitałowych będą faworyzować przedsiębiorców należących do własnej grupy w stosunku do pozostałych przedsiębiorców. Operatorzy systemów dystrybucyjnych, pomimo prawnego wyodrębnienia, będą bowiem w dalszym ciągu wchodzić w skład skonsolidowanych grup energetycznych.

Duże znaczenie będą mieć również uprawnienia regulatora rynku energii elektrycznej przeciwdziałające takim praktykom i jego działania w tym zakresie. Należy wskazać, iż *Program dla elektroenergetyki* przewiduje rozszerzenie uprawnień regulatora. Zwiększenie ustawowych uprawnień Prezesa URE ma zmierzać m.in. w kierunku usuwania barier tworzonych przez operatorów sieciowych w szczegółowych instrukcjach technicznych, dotyczących korzystania z sieci. Program ten przewiduje również nowelizację ustawy *Prawo energetyczne* w kierunku ograniczenia przedsiębiorstwom sieciowym możliwości tworzenia barier dostępu do rynku dla odbiorców końcowych, między innymi związanych z narzucaniem im obowiązku instalacji kosztowych urządzeń pomiarowych lub obciążaniem nieuzasadnionymi kosztami bilansowania oraz nałożenie ustawowego obowiązku na operatorów systemów dystrybucyjnych do przekazywania informacji o możliwościach korzystania z zasady TPA. Niemniej należy wskazać, iż są to po pierwsze jak na razie plany, a pod

---

<sup>5</sup> Decyzja Prezesa UOKiK z dnia 31 lipca 2001 r. Nr DDI - 38/2001



drugie nie ma gwarancji, że nawet ich realizacja usunie wszystkie bariery w korzystaniu z zasady TPA w skonsolidowanych grupach.

Pewną szansą na zniwelowanie zagrożeń płynących dla ochrony i rozwoju konkurencji z konsolidacji pionowych są propozycje Komisji Europejskiej sprowadzające się do wydzielenia już nie tylko prawnego ale również właścicielskiego operatorów systemów dystrybucyjnych. Takie rozwiązanie eliminowałoby ryzyko zagrożeń płynących z koncentracji pionowych w energetyce. Trudno jednak w tej chwili ocenić na ile propozycja ta ma szansę realizacji i kiedy mogłaby zostać wdrożona.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż nie zachodzą przesłanki do wydania zgody na dokonanie koncentracji na podstawie art. 17 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Niniejsza koncentracja przyczyni się bowiem do istotnego ograniczenia konkurencji na ww. poszczególnych rynkach sektora elektroenergetycznego.

EP w trakcie postępowania przedstawiła również argumenty o pozytywnych skutkach koncentracji równoważących jej negatywne skutki dla konkurencji, których występowanie może pozwolić na podjęcie decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Zdaniem wnioskodawcy przedmiotowa koncentracja tj. stworzenie grupy kapitałowej składającej się z wytwórców i spółek dystrybucyjnych zdaniem EP pozwoli jej uczestnikom znacznie efektywniej odpowiedzieć na wyzwania stające w najbliższym czasie przed polskim sektorem energetycznym. Jednym z podstawowych celów przyjętego przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej „Programu dla elektroenergetyki” stanowi zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w Polsce. Wśród działań, które Polska powinna podjąć w celu ograniczenia ryzyka przerw w dostawach energii elektrycznej znajdują się m.in. takie jak:

- rozbudowa i renowacja mocy wytwórczych;
- rozwój i modernizacja sieci elektroenergetycznych i połączeń międzysystemowych;
- przygotowanie planów awaryjnych na wypadek wystąpienia sytuacji zagrożenia ciągłości dostaw energii.

Wnioskodawca wskazuje także, iż zaspokojenie krajowego popytu na energię elektryczną w przyszłości będzie coraz trudniejsze, ze względu na spodziewany znaczący wzrost zapotrzebowania w ciągu następnych kilkunastu lat. Dodatkowo znaczna część urządzeń wytwórczych oraz sieci w polskim systemie elektroenergetycznym jest przestarzała. Oznacza to potrzebę budowy nowych mocy wytwórczych, co wiąże się z ogromnymi nakładami inwestycyjnymi. Tak dużym inwestycjom będą mogły podolać jedynie przedsiębiorstwa o znacznie większych kapitałach i przepływach pieniężnych niż te, którymi wykazują się obecnie podmioty polskiego sektora elektroenergetycznego. Powstała w rezultacie rozważanej koncentracji grupa kapitałowa będzie dysponowała potencjałem, który pozwoli jej

znacznie lepiej odpowiedzieć na wyzwanie, przed jakim stoi polski rynek elektroenergetyczne dotyczące wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną.

Również realizacja zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto, Dyrektyw Unii Europejskiej oraz Traktatu Akcesyjnego pociągnie za sobą ogromne nakłady inwestycyjne na modernizację istniejących i budowę nowych jednostek wytwórczych.

Stworzenie grupy kapitałowej ułatwi spółkom spełnienie tych zobowiązań. Dzięki bowiem zwiększeniu wiarygodności kredytowej i obniżeniu kosztów finansowania powstała grupa kapitałowa będzie miała lepsze możliwości odbudowy i modernizacji zarówno urządzeń wytwórczych jak i sieci.

Utworzenie grupy kapitałowej EP przyczynić się ma zatem do realizacji ww. zadań i w perspektywie długoterminowej wpłynie na poprawę bezpieczeństwa energetycznego (ciągłości i jakości dostaw energii elektrycznej) głównie dzięki:

- połączeniu potencjału ekonomicznego poszczególnych spółek i zwiększeniu wiarygodności kredytowej całej grupy kapitałowej wobec instytucji finansowych (możliwość uzyskania lepszych warunków kredytowych na realizację ww. inwestycji)
- prowadzeniu skoordynowanej polityki inwestycyjnej w odniesieniu do majątku całej grupy kapitałowej (wzrost efektywności w zakresie realizowanych działań inwestycyjnych);
- zarządzaniu całym majątkiem stanowiącym znaczną część systemu elektroenergetycznego w ramach jednej struktury (efekty synergii).

Stosownie do art. 19 ust. 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu wydaje, w drodze decyzji, zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku, w przypadku gdy odstąpienie od zakazu koncentracji jest uzasadnione, a w szczególności może ona wywrzeć pozytywny wpływ na gospodarkę narodową albo przyczyni się ona do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego. Przepis ten stanowi zatem wyjątek od zasady, zgodnie z którą Prezes Urzędu wydaje decyzję zakazującą dokonania koncentracji w razie, gdy uzna, że konkurencja na rynku właściwym zostanie istotnie ograniczona wskutek koncentracji. Warunkiem zastosowania tego wyjątku jest wystąpienie ww. okoliczności uzasadniających odstąpienie od zakazu koncentracji. W art. 19 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* wymieniono dwa przypadki uzasadniające wskazane odstąpienie. Są nimi:

- przyczynienie się koncentracji do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego lub
- możliwość wywarcia przez koncentrację pozytywnego wpływu na gospodarkę narodową.

Przypadki te powinny być traktowane alternatywnie, tj. wystąpienie tylko jednego z nich uzasadnia już odstąpienie przez Prezesa UOKiK od wydania zakazu na dokonanie koncentracji. Przyczynienie się koncentracji do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego jest kryterium nawiązującym do obiektywnych korzyści gospodarczych. Mogą one polegać w szczególności na modernizacji technologii produkcji, poprawie jakości towarów, wprowadzeniu na rynek nowych produktów. W doktrynie wskazuje

się, że art. 19 ust. 2 opiera się na podobnych założeniach, na których bazuje tzw. reguła rozsądku. Reguła ta zakłada, iż niektóre ograniczenia konkurencji powinny być uznane za dopuszczalne, jeżeli przynoszą one określone korzyści ogólnogospodarcze lub społeczne, a zarazem korzyści te przeważają nad negatywnymi skutkami ograniczenia. Ustawa antymonopolowa powinna bowiem zapobiegać jedynie nierozsądnym ograniczeniom konkurencji na rynku (także gdy ograniczenie to jest następstwem koncentracji). Ochrona samej konkurencji nie stanowi celu samego w sobie. Celem tym jest osiągnięcie pewnych korzyści leżących w ogólnym interesie społeczno-gospodarczym. Jeśli korzyści te mogą zostać osiągnięte dzięki ograniczeniu konkurencji (także wskutek koncentracji), działania prowadzące do takich ograniczeń ustawa nie uznaje za zakazane. Potwierdza to treść art. 1 tej ustawy, stosownie do którego regulacje tej ustawy stosuje się w interesie publicznym. Jeśli zatem interes ten będzie przemawiać za dopuszczeniem koncentracji, która nawet w istotny sposób ogranicza konkurencję na rynku, wówczas Prezes UOKiK powinien odstąpić od zakazu jej dokonania<sup>6</sup>.

Wymienione w art. 19 ust. 2 pkt 1-2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* przypadki mają charakter przykładowy. Oznacza to, że katalog przypadków, w których Prezes UOKiK może wydać zgodę na koncentrację w istotny sposób ograniczającą konkurencję, jest otwarty, konieczne jest jednak aby odstępnie od zakazu było uzasadnione. Należy również wskazać, iż w przypadku spełnienia przez koncentrację przesłanek z art. 19 ust. 2, wydanie przez Prezesa Urzędu zgody na dokonanie koncentracji jest obligatoryjne, pomimo, iż koncentracja ta skutkuje jednocześnie istotnym ograniczeniem konkurencji.

W ocenie organu antymonopolowego niniejsza koncentracja spełnia przesłanki wskazane w art. 19 ust. 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* tzn. pomimo, iż w jej wyniku nastąpi istotne ograniczenie konkurencji, wydanie zgody na jej dokonanie jest uzasadnione. Przedstawione przez wnioskodawcę argumenty wskazują bowiem, iż przyczyni się ona do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski. Słuszność tych argumentów potwierdza przyjęty przez Radę Ministrów „Program dla elektroenergetyki”. Uzasadniając powyższe należy wskazać co następuje.

*Program dla elektroenergetyki* kładzie duży nacisk na budowę nowych mocy wytwórczych w energetyce. Wynika to z faktu, iż znaczna część urządzeń wytwórczych oraz sieci w polskim systemie elektroenergetycznym jest przestarzała (np. ponad 40% mocy turbozespołów zainstalowanych w elektrowniach i elektrociepłowniach zawodowych liczy ponad 30 lat). Przestarzałe instalacje wymagają renowacji lub zastąpienia, co wiąże się z ogromnymi nakładami inwestycyjnymi. Z dokumentu tego wynika, iż dla odbudowania zużywających się mocy wytwórczych rocznie należy budować w Polsce około 800-1000 MW nowych mocy (przy istniejących w Polsce ponad 30 000 MW mocy wytwórczych i okresie życia instalacji wytwórczej 30-35 lat), przy czym wielkość ta nie uwzględnia

---

<sup>6</sup> K. Kohutek Komentarz do art. 19 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów LEX/el. 2005

zaspokojenia przewidywanego wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Zgodnie natomiast z szacunkami przedstawionymi w dokumencie przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 4 stycznia 2005 r. „*Polityka energetyczna Polski do 2025 r.*” (M.P. z 2005 r. Nr 42 poz. 562) krajowe zapotrzebowanie na energię elektryczną do 2025 r. wzrośnie o około 80-93 % w porównaniu z zapotrzebowaniem w 2005 r.

W tym miejscu należy wskazać, iż w okresie ostatnich 6 lat realizowane są jedynie 3 inwestycje zmierzające do budowy nowych mocy wytwórczych o łącznej mocy blisko 1,8 GW, a mianowicie:

- Blok 464 MW w Elektrowni Pątnów, którego budowa została zatrzymana praktycznie w połowie procesu inwestycyjnego na skutek braku finansowania, a obecnie jest kontynuowana;
  - Blok 833 MW w Elektrowni Bełchatów, gdzie po pięciu latach negocjacji trwa jeszcze faza organizacji funduszy na tą inwestycję;
  - Blok 460 MW w Elektrowni Łagisza, dla realizacji którego pod koniec 2005 r. została podpisana umowa z konsorcjum banków na przygotowanie emisji obligacji.
- Jak wynika z powyższego żadna z tych inwestycji nie została ukończona.

Rosnące szybko zapotrzebowanie na energię elektryczną, przy starzejącym się majątku wytwórczym, przesyłowym i dystrybucyjnym, może prowadzić do pogarszania się bezpieczeństwa energetycznego oraz obniżenia niezawodności dostaw energii dla odbiorców. „Program dla elektroenergetyki” wskazuje, iż powstanie silnych gospodarczo struktur organizacyjnych, zdolnych do rozwoju i inwestycji w zdolności wytwórcze, przesyłowe i dystrybucyjne, jest konieczne, aby w ciągu kilku lat nie zaistniała potrzeba przeznaczenia znacznych środków z budżetu państwa na bezpieczeństwo energetyczne i poprawę niezawodności dostaw.

Zdaniem organu antymonopolowego należy zgodzić się z argumentem przedstawionym przez wnioskodawcę, iż tak dużym inwestycjom będą mogły podołać jedynie przedsiębiorstwa o znacznie większych kapitałach i przepływach pieniężnych niż te, którymi wykazują się obecnie podmioty polskiego sektora elektroenergetycznego. Powstała w rezultacie rozważanej koncentracji grupa kapitałowa będzie dysponowała potencjałem, który pozwoli jej znacznie lepiej odpowiedzieć na wyzwanie, przed jakim stoi polski rynek elektroenergetyczny, dotyczące znaczącego wzrostu popytu na energię. Modernizacja i odbudowa mocy wytwórczych, zwiększenie mocy wytwórczych celem sprostania zwiększonemu popytowi w kolejnych latach oraz modernizacja i rozbudowa sieci przesyłowych i dystrybucyjnych może być bardziej skutecznie realizowana przez utworzoną grupę kapitałową EP, w szczególności ze względu na fakt, iż grupa ta będzie miała lepsze możliwości pozyskania relatywnie tańszego kapitału na inwestycje modernizacyjne, odtworzeniowe oraz rozwojowe dzięki:

- połączeniu potencjału ekonomicznego poszczególnych spółek,
- większej skali działalności, która przełoży się na stabilność operacyjną oraz finansową,
- niższemu ryzyku działalności operacyjnej i finansowej,
- wyższej rentowności,

- zwiększeniu wiarygodności kredytowej całej grupy kapitałowej wobec instytucji finansowych (możliwość uzyskania lepszych warunków kredytowych na realizację inwestycji) – w konsekwencji powyższych czynników,
- prowadzeniu skoordynowanej polityki inwestycyjnej w odniesieniu do majątku całej grupy kapitałowej (wzrost efektywności w zakresie realizowanych działań inwestycyjnych),
- zarządzaniu całym majątkiem stanowiącym znaczną część systemu elektroenergetycznego w ramach jednej struktury,
- przewidywanej prywatyzacji giełdowej, która w przypadku większego podmiotu jest dla rynku bardziej interesująca i można oczekiwać wyższych wpływów z jej tytułu.

Organ antymonopolowy podziela zdanie wnioskodawcy, iż koncentracja umożliwi EP lepszy dostęp do źródeł finansowania działalności poprzez:

- wyższe wolne środki pieniężne samej grupy kapitałowej EP, które mogą zostać przeznaczone na inwestycje,
- zapewnienie odpowiedniej bazy kapitałów własnych, które mogą zostać wykorzystane jako zabezpieczenie potencjalnego finansowania dłużnego.

Nastąpić to ma poprzez maksymalizację przepływów pieniężnych w wyniku m.in.:

#### 1. Realizacji efektów synergii połączenia podmiotów w ramach grupy kapitałowej,

Wartość rynkowa połączonych aktywów będzie większa od sumy wartości rynkowej poszczególnych przedsiębiorstw. Określana jest ona bowiem w oparciu o gotowość potencjalnych inwestorów do zapłacenia danej ceny za odpowiednio zorganizowany majątek. Gotowość ta wzrasta wraz ze zwiększaniem potencjału przedsiębiorstwa do generowania dodatnich przepływów pieniężnych, ale także jest uzależniona od możliwości ograniczenia ryzyk związanych z prognozowaniem wyników ekonomicznych danego podmiotu. Powinna nastąpić również eliminacja dublujących się pozycji kosztowych.

#### 2. Prowadzenia spójnej polityki inwestycyjnej,

Wspólna polityka inwestycyjna powinna zapewnić grupie kapitałowej możliwość obniżenia łącznych nakładów inwestycyjnych. W szczególności, długoterminowe planowanie inwestycyjne wspólne dla wszystkich podmiotów w łańcuchu wartości to szansa na ustalenie listy priorytetowych zadań w ramach całego łańcucha wartości. Takie podejście pozwala wybrać te zadania, które wymagają pierwszeństwa realizacji, dla zapewnienia modernizacji istniejącego majątku, inwestycji rozwojowych oraz poprawy bezpieczeństwa dostaw np. poprzez inwestycje w sieć. Prowadzona łącznie przez podmioty reprezentujące wszystkie ogniwa łańcucha wartości polityka inwestycyjna daje możliwość finansowania rozwoju podsektora wytwarzania bez konieczności szukania dodatkowych zabezpieczeń na potrzeby tych inwestycji.

#### 3. Obniżenia kosztu pozyskania finansowania i wykorzystaniu dźwigni finansowej,

Instytucje oferujące finansowanie dłużne analizują takie parametry jak bieżący poziom zadłużenia w stosunku do kapitałów własnych, stopień pokrycia odsetek wynikiem operacyjnym, czy poziom możliwych do uzyskania zabezpieczeń. Następnie, na bazie

tych parametrów obliczane jest ryzyko i ustalane jest wymagane oprocentowanie finansowania dłużnego. Poprawa wskaźników zadłużenia grupy kapitałowej EP w stosunku do obecnych wskaźników uczestników koncentracji pozwoli zwiększyć dostępność do finansowania i obniżyć jego koszt. W wyniku optymalizacji poziomu zadłużenia i uzyskania dodatniego efektu dźwigni finansowej, grupa kapitałowa EP może pozyskać dodatkowe finansowanie na realizację programu inwestycyjnego. Przyjęcie założenia, iż grupa kapitałowa Energetyki Południe finansowałaby się długiem w stopniu zbliżonym do mediany spółek sektora, pozwoliłoby na teoretyczne podniesienie łącznego poziomu zadłużenia nawet o 2,5 – 3,0 mld PLN – co daje znaczne możliwości skutecznego sfinansowania programu inwestycyjnego.

W ocenie wnioskodawcy przeobrażenia, które aktualnie mają miejsce w sektorze elektroenergetycznym (nie tylko w Polsce, ale także w Europie i na świecie) bądź zaczną być widoczne w niedalekiej przyszłości, są źródłem różnorodnych ryzyk dla podmiotów działających na rynku energii elektrycznej. Zdaniem EP najważniejszymi ryzykami dla obszarów wytwarzania, dystrybucji, obrotu i sprzedaży energii elektrycznej są:

- konieczność kosztownych modernizacji lub wycofania z użycia urządzeń wytwórczych nie spełniających norm ochrony środowiska oraz konieczność odtworzenia likwidowanych mocy produkcyjnych;
- ograniczona dostępność środków finansowych (własnych i obcych) na odtworzenie mocy, wynikająca z niepewności, czy podmioty sektora będą w stanie wygenerować wystarczające środki własne na pokrycie udziału własnego w finansowaniu niezbędnych inwestycji;
- niska sprawność urządzeń wytwórczych w Polsce w stosunku do sprawności urządzeń wytwórczych osiąganych w elektrowniach w Europie Zachodniej (zjawisko to wpływa negatywnie na konkurencyjność polskich wytwórców na rynku UE);
- konieczność rozdzielenia działalności dystrybucyjnej od obrotu energią elektryczną (wydzielenie OSD);
- ryzyko inwestycyjne wynikające z długiego okresu zwrotu z inwestycji w majątek wytwórczy i sieciowy.

Organ antymonopolowy zgadza się ze stanowiskiem wnioskodawcy, iż minimalizacja tych ryzyk będzie łatwiejsza dla grupy kapitałowej EP niż dla każdego podmiotu mającego wejść w skład tej grupy działającego niezależnie.

Wnioskodawca wskazał również, iż realizacja zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto, Dyrektyw Unii Europejskiej oraz Traktatu Akcesyjnego pociągnie za sobą ogromne nakłady inwestycyjne na modernizację istniejących i budowę nowych jednostek wytwórczych. Możliwość wspólnego zarządzania ruchem tak znacznej i różnorodnej grupy jednostek jakie będą zorganizowane w ramach grupy kapitałowej EP pozwoli na optymalizację szkodliwych emisji, w szczególności SO<sub>x</sub> i NO<sub>x</sub>. Może to mieć istotny wpływ na poziom emisji tych gazów w skali kraju. Optymalizacja ta może mieć także wpływ na ponoszone przez EP koszty (lub poziom zysków z handlu prawami do emisji dwutlenku węgla) co bezpośrednio wpłynie na

elastyczność cenową w stosunku do jej klientów. Ponadto, jeżeli zostaną wypracowane odpowiednie mechanizmy, może dochodzić do przesuwania praw do emisji dwutlenku węgla i tlenków siarki pomiędzy podmiotami. Organ antymonopolowy podziela pogląd wnioskodawcy, iż stworzenie grupy kapitałowej ułatwi spółkom mającym wejść w skład EP spełnienie zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto, Dyrektyw Unii Europejskiej oraz Traktatu Akcesyjnego ze względu na łatwiejszy dostęp do źródeł finansowania.

Należy także dodać, iż utworzenie EP – niekwestionując faktu, że przyczyni się do ograniczenia konkurencji - w kontekście utworzenia PGE, stanowić będzie przeciwwagę dla tej grupy, będącej największym producentem i dystrybutorem energii elektrycznej w Polsce.

Reasumując należy wskazać, iż przedmiotowa koncentracja przyczyni się do istotnego ograniczenia konkurencji. Z tego powodu brak jest przesłanek do wydania zgody na jej dokonanie na podstawie art. 17 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Jednocześnie koncentracja ta spełnia jak wykazano powyżej przesłanki określone w art. 19 ust. 2 tej ustawy, przyczyni się ona bowiem do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski. W związku z tym wydanie zgody na dokonanie przedmiotowej koncentracji na podstawie art. 19 ust. 2 jest uzasadnione.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479<sup>28</sup> § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. *Kodeks postępowania cywilnego* (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) - od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

#### **Otrzymują:**

Pan Wojciech Popiołek  
Pani Katarzyna Palka – Bartoszek  
Popiołek, Adwokaci i Doradcy  
Pełnomocnicy Energetyki Południe S.A.  
Kancelaria Adwokatów i Radców  
Prawnych Spółka komandytowa  
ul. Podchorążych 1  
40-043 Katowice